

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravništvo in ekspeditija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 270.

V Ljubljani, v soboto 24. novembra 1894.

Letnik XXII.

Za šolo šolskih sester v Velikovcu.

Družba sv. Cirila in Metoda nosi v srci vesoljne Slovenstvo — a najmilejši so jej ta trenutek rojaki onostran Karavanek.

Zakaj? Zato, ker smo storili zanje do sedaj najmanj.

Vendar pa jim je materina beseda tako ljuba kot nam vsem drugim Slovencem in ohraniti jo želé sebi in svojim potomcem prav tako, kot to želimo vsi mi.

Ze dolgo časa je iz navedenega vzroka v namenih podpisane družbe slovenska ljudska šola v Velikovcu na Koroškem.

Vodstveni seji naše družbe sklep pa je bil te dni tak, da začnemo s prihodnjo pomladjo zidati v Velikovcu slovensko šolo, ki bo štiri razredna in izročena čé. šolskim sestram iz materine hiše v Mariboru.

Ze imamo prav blizu mesta za 1250 gld. nakupljen tej šoli prelep stavbeni prostor; šola, z bivališčem za sestre, pa nas utegne stati krog 15.000 goldinarjev.

Rojaki po vseh pokrajinah našega ozemlja! Naša velikovška zadeva vam bodi, prosimo vas, pri srci tako, kot so vam pri srci vaše najožje rodbinske zadeve.

In ti rodoljubno ženstvo po Slovenskem! Ti si v naši družbi spricalo požrtvovalnost, o kakoršni ni vedela praviti do danes slovenska zgodovina. V svesti smo si tega, da boš tudi ob tej naši koroški šoli našlo srečnih potov in onih načinov — ki ti je narakuje tvoja domoljubna iznajdljivost.

Vsak „vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda“ prispeli najmanjši dar objavili bomo v naših časopisih.

Slovenci! S tem označenim vam činom bomo stopili pač mogočnim korakom naprej v prosep verskega gibanja med nami; v prosep dinastičnim težnjam našega ljudstva; v prosep in brambo naše národnosti v ljubljani slovenski domovini.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Ljubljana, 19. novembra 1894.

Tomo Zupan, prvomestnik. Luka Svetec, podpredsednik. Andrej Zamejic, udružbinega vodstva.

Volilna preosnova.

Včeraj je minolo leto, odkar se je knez Windischgrätz predstavil državni zbornici kot načelnik koalicijske vlade. Precej v svojem prvem nagovoru je obljubil kot jedno prvih nalog nove vlade razširjenje sedanjega volilnega reda. Leto je minolo, a v koalicijskem ministerstvu se je malo govorilo o volilni reformi, storilo pa nič.

Sedaj ob obletnici je pa to vprašanje postalo pereče. Vlada skuša z vsemi silami vsaj sedaj rešiti svojo častno besedo. Toda stvar ne gre naprej, ker se koalicijske stranke gledé podlage, gledé načel, kako naj se razširi volilna pravica, ne morejo zjediniti.

Kakor listi poročajo, se je naposled vendar le doseglo neko sporazumljenje mej vlado in zbornično večino. Voliti se ima 23 delavskih poslancev, in sicer indirektno po delavskih zbornicah.

Mi doslej o vseh teh parlamentarnih razpravah nismo izrekli nobene sodbe, ker so se poročila o razpravah menjavala skoro vsak dan. Sedaj je videti, da imamo opraviti z resnim predlogom.

Zato takoj izjavimo, da nam ta predlog nikakor ne ugaja in da se za to odločno izjavimo proti

njemu. Ako bi se namreč vsprejel predlog, da se voli 23 delavskih poslancev posredno po delavskih zbornicah, se s tem a) potrdi krivica indirektnih volitev, katero mi obsojamo, b) dobijo zakonito zastopstvo izmed delavcev le oni, ki se odlikujejo po socijalističnem rogoviljenju, e) se pomnoži število židovsko-liberalnih poslancev, katerih je že sedaj preveč v zbornici, d) odloži se s to krpo prava preosnova volilne pravice morebiti za leta in leta, e) stori se krivica davek plačujočim malim obrtnikom, ki ne bodo imeli volilne pravice, dočim jo bodo industrijski delavci imeli, f) zgodi se krivica kmetijskemu stanu, kateri bode še za naprej tako nerazmerno zastopan v državnem zboru, kakor je dosedaj in za katerega koristi se je vzlasti potegovati nam Slovencem, ker smo poljedelski narod; g) zgodi se krivica tudi delavskemu stanu, ker se postavi pod sužno oblast židovsko-liberalnemu socijalizmu.

To so nekateri stvarni razlogi, ki nas silijo, da jasno označimo svoje stališče gledé omenjenega predloga, kateri se smatra kot nekaj skupni predlog vlade in koalicijskih strank.

Gledé razširjenja volilne pravice pa se stinjamoli popolno s klasičnimi besedami, katere je spregovoril duhoviti dr. Pattai na prvem dolenje-avstrijskem kat. shodu na Dunaju. Te besede tukaj doslovnno navajamo: Gledé vprašanja o volilni pravici sta za nas dve vodili: Pravičnost za vse v obliki, ki je primerna duhu krščanske države. Po mojem mnenju ima torej pri tem vsakdo pravico govoriti, kedor izvršuje pošten poklic. Ne bilo bi pa prav, ako bi vsi ti po svojem velikem številu trčili pri volitvah drug ob drugega, marveč treba preskrbeti, da se varujejo pravice vsacega poštenega poklica in sloja.

LISTEK

Šukljetov naslednik v luči zaupnega shoda.

Pred nekaj leti, ko je še nadležni „Brencelj“ brenčal čez slovensko zemljo in živo zbadal i prezaspance i previsoke veljake naše, prinašal je včasih debelo tiskan telegram z Dunaja: „Šuklje še ni minister!“ A kolo časa se hitro vrti. „Brenceljna“ že davno ni, Šuklje pa je vendar-le postal — sicer ne minister, ker to je za Slovenca preveč! — pač pa dvorni svetnik.

Cudno je le to, da se Slovenci nič kaj ne ogrevajo za to odlikovanje svojega rojaka, ko vendar vedno tožarijo, da so njih veljakom povsod zaprta vrata v višje službe! Kdo je temu kriv? — Toda naj bo to, kakor hoče, Šuklje je dobil odlično mesto v stolnem mestu in zadovoljen je, — a ne popolnoma! Hoče imeti še neko glasilo na Kranjskem, sicer ne papirnato, ker takih je že itak preveč, pač pa živo v osobi svojega naslednika v državni zbornici.

Na jesen imajo visoki gospodje za kratek čas svoj „šport“ — lov. Tudi Šuklje kot visok gospod je takoj prvo jesen kar na lastno roko priredil velik lov v svojem revirju na Dolenjskem. Od mesta gre do mesta, kjer nastavlja v prid svojemu nasledniku Višnikarju — limanice, na katere se bodo za pri-

hodnjo volitev lovili — — kdo? — — menda kalini! — — „Slovenec“ je že jedenkrat opozoril liberalne tičarje, naj svoje limanice dobro namažejo, sicer se ne bo nič več na nje prijelo. To si je diplomat Šuklje k srcu vzel, ker zdaj nikomur ne zaupa, da bi mu pomagal, rajši sam limanice maže in nastavlja. A še to se vrši vse tako misteriozno in oprezno! Menda zato, da kak hrup kalinov ne splaši in odžene?

Pred dvema tednoma je zbral Šuklje v Novem Mestu kakih 6 ali 8 mož v mestno dvorano, katerim je razložil in potožil, kar mu je na srcu ležalo. Potem je šel v Metliko, kjer se je čutil toliko varnega, da je sklical javen shod. A kakor je čitate-ljem znano, naletel je; nekdo mu je veselje skalil. Odtod je šel v Črnomelj, kjer je zopet le nekaj mož zvalil vkupe, potem pa skozi Kočevje v Ribnico. Tu se je sešlo v hotelu „Arko“ kakih 20 mož — najzaupnejših, med njimi tudi g. župan. Toda cela ta kopica veljakov se ni jednoglasno izrazila za Šukljeta. V Ribnici je pobral svojega famulusa sodnika Višnikarja, ter ga peljal seboj v Višnjo Goro, da ga tam predstavi... Kdo bi se ne spomnil pri tem prizoru na moža, ki medveda okoli vodi in razkazuje?! Iz Višnje Gore jih je vodila pot v Krško, kjer se je celo 6 mož zbralo vkupe, med njimi en cel meščan! Nato je obiskal menda tudi Kostanjevico.

Par dnij po ribniškem shodu je nekdo po opravilu iskal sodnika Višnikarja, a reklo se mu je, da

ga ni doma: „je šel na lov!“ Zvedelo se je pa takoj, da s Šukljetom nista šla na lov na zajca, temveč v Višnjo Goro — „na lov“ kalinji! Gospoda torej sama priznava, da to romanje od mesta do mesta ni družega nego — lov!

Visoki gospod se je nekje hvalil, da ima njegov famulus že 1/5 vseh volictev zagotovljene. Nam pa se zdi, da je to nekoliko preoptimistična sodba. Četudi kedó medveda okoli vodi, naj nikar še ne pije na medvedovo kožo, ker lahko prereditve šance prerahlo postavil. Da Šuklje še tistim ni vsem ustregel, katere je milostno povabil k svojim shodom, to je znano. A mi bi jako radi vedeli, kaj je obljubil Novomeščanom glede okrožnega sodišča, za katero se jako boje, da ga utegnejo zgubiti, in kaj je o tem obljubil Kočevcem in Ribničanom, ki se hoté od tega odtrgati in ljubljanskemu pridružiti. Dalje: kod bo tekla železnica na Hrvatsko? Ali skozi Metliko, ali skozi Kočevje? Jeli obema mestoma isto obljubil? Kaj pa še z drugimi obljubami?

Gospod Šuklje je že tolikokrat rekel, da je politika nehvalezno delo. Kako je vendar to, da je le še noče opustiti? Pojasnil nam je to na shodu v Metliki, ko je rekel: „Vam, Metličanom se imam zahvaliti, da sem to, kar sem, ker če bi me ne bili Vi volili, ne bi bil sedaj dvorni svetnik!“ Torej g. Šuklje iz politike vleče za-se lepe „profite“, zato se kar ne more od nje ločiti!?

Rekel je, da hoče še za naprej delati za Metličane, da bodo le-ti poslej imeli dva poslanca na

3/4 6 4 M. M.

Podlaga krščanske države sta družina in stanovski slojevi. Zadnji imajo med seboj neko skupnost koristij. V skupini, kjer hite vse koristi v isti smeri, razločuje med nasprotujočimi si nazori le večje število. Ako bi se pa mešale najraznovrstnejše koristi, pokazala bi se vsled večjega števila nevarnost, da bi se prezirale marsikake opravičene zahteve. Obrtniki bi pri splošni, direktni volilni pravici na deželi zaostali za kmetovalci, v mestu bi jih premagovali industrijski delavci in vsled tega bi le slučajno imeli zahvaliti se za kakega zastopnika. Idejal volilne pravice je torej: Splošna volilna pravica, ki se izvršuje na podlagi posameznih stanovskih slojev, ker se tem potom združijo enakovrstne zadeve v eni volilni skupini, tako da velja vsak glas.

Glede volitev po delavskih zbornicah je navel dr. Pattai besede Vogelsangove, po katerih bi se napravil še večji razdor med posestniki in neposestniki. Prav nesreča pa bi bila — nadaljuje dr. Pattai — ako bi se dala volilna pravica onim, ki se odlikujejo kot nemirneži, odrekla pa onim, ki more majorum živijo s svojimi predstojniki v patrijarhalnih razmerah. S tem ravno bi se zaneslo socijalistično rovanje tudi v te kroge, ker bi za svojo zvestobo prejeli tako slabo plačilo. — Tako dr. Pattai. Mi vemo, da vsega tega, kar tukaj omenja govornik kot idejal za volilno pravico, ni mogoče doseči v tem trenutku. Toda vemo pa tudi to, da se mora vsa akcija postaviti na ta načela, ako se sploh hoče začeti plodonosno delovanje za pravično razširjenje volilne pravice. In ker se naznačeni predlog ne naslanja na ta načela, zato ga ne moremo odobravati ter se nadajamo, da ne bo našel večine v državni zbornici, nadajamo se vsaj, da bodo slovenski poslanci izvršili svoje dolžnost.

Politični pregled.

V Ljubljani, 24. novembra.

Kossuth in Wekerle. Marsikdo se čudi, da se Kossuth, kateri ni niti ogerski državljani, upa tako ruvati celo zoper vladarja, ne da bi se bal, da ga vlada požene čez mejo. To pa postane popolnoma jasno, ako pomislimo, kakšne razmere so mej Kossuthovimi privrženci in vlado. V cerkveni politiki je vlada zopustila vsa, kar je, pokljuni Kossuth pri svojih privržencih vplival zanjo. Zaradi tega pa sedaj ne more ničesa storiti proti njemu. Nedavno je Wekerle celo vsprejel Kossuthovega sina in mu tako rekoč dal dovoljenje, da naj potuje po deželi. Kako malo se upa vlada storiti proti njemu, se je videlo baš pri odgovarjanju na interpelacijo o debrečinskih dogodkih. V veliko veselje zjedinjene levice se je minister izjavil, da on ne dela razlike, če je kdo domačin ali inozemec, in da posebnih naredeb proti Kossuthu ne ukrene, ker se že vrše pogajanja, da se mu podeli ogersko državljanstvo. Ministrovo odgovarjanje je baš skrajna levica najbolj

odobravala. Kakšna pogajanja se vrše ne vemo, ali najbrž se sučejo okrog tega, da bi se našla kaka pot, da bi sinu bivšega diktatorja ne bilo treba priseči zvestobe vladarju. Ker dobro poznamo ogerske razmere tudi ne pričakovati, da bi sodišče kaj posebnega ukrenilo zaradi debrečinskih dogodkov, ki so taki, da že glede na tiskovni zakon ne moremo poročati o njih. Morda se obsodi nekaj nižjih ljudi, pravi prouzročitelji škandalov bodo pa s Kossuthom vred odšli brez vsake kazni. Seveda bi bilo vse drugače, ko bi bili škandale napravili Rumuni ali Slovani.

Socijalisti v Belgiji v zbornici pripravljajo burne prizore, in očitno kažejo svoje nasprotje do krone. Zaradi tega se misli pooprstiti zbornični red. Socijalistični poslanec Desfulseaux je pri zborničnih sejah navadno pokrit. Pa tudi v pokrajinskih zastopih kažejo socijalisti svoje protidinastično mišljenje. V hennegauskem pokrajinskem zastopu, v katerem imajo socijalisti večino, so iz prisege izpustili odstavek, ki govori o zvestobi kralju, lütiški okrajni zastop je pa proti dosedanji navadi zboroval na kraljev imendan, da je tako pokazal svoje zaničevanje do kralja. Tako postopanje je tembolj obžalovanja vredno, ker je kralj sam mnogo pripomogel k razširjenju volilne pravice.

Madagaskarska ekspedicija. Proti madagaskarski ekspediciji se najbolj upirajo socijalisti in kedo ve, če nimajo prav. Socijalist Grousset misli, da madagaskarsko vprašanje še ni dovolj proučeno. Francozi najbrž ne bodo imeli žrtvam primernih vspehov. Njemu se zdi, da hoče Francija pomoleti roko v vrteče kolo, katero ji bode potegnilo vso truplo. Veliko odločneje je pa govoril proti tej ekspediciji socijalist Vigue de Oeton. On pozna kolonije, kajti videl jih je na lastne oči. Bil je pomorski zdravnik in je v kolonijah oglušil. On trdi, da nad polovico trgovine imajo v francoskih kolonijah Angleži, Nemci in Portugalci. V Sudanu ni druge trgovine, kakor z robovi. V afriških kolonijah francoski vojaki dobé mrzlico ali pa kako drugo bolezen in pokosi jih smrt. Podnebje na Madagaskaru in v francoskih afriških naselbinah je tako, da je Evropec jedva prenaša štiri leta, večina jih pa že poprej umrje. Posledica ekspedicije bode, da se bode zapravilo 65 milijonov frankov in zgubilo na stotine vojakov. Dobička ne bode nobenega. Vlačni privrženci ekspedicijo zagovarjajo največ s tem, da gre za čast Francije. Večina radikalcov tudi ni navdušena za to ekspedicijo. Vlada je večine sicer gotova, a če bi Francozi bili poraženi na Madagaskaru, je pa čaka jednaka osoda, kakor je bila zadela Ferryja, ki je bil poslal vojno v Tonking. Za več let so ga bili odrinili iz javnega življenja.

Slovstvo.

Ilustrovani narodni koledar za navadno leto 1895. — Leto VII. Uredil in izdal Dragotin Hribar

Dunaju. A pomisliti bi moral, da ni dobro, ako sta dva gospodarja v jadni hiši: tako tudi ne bo zdravo, ako bota poslej dva poslanca mesta vladala. Le potem ne bo nevarnosti, ako bo jeden „dominus“, drugi pa ponižen „famulus“, jeden solnce, drugi pa luna. Toda če bota politično solnce in luna krožila nad dolenskimimi mesti, nastal bo prej ali slej solčni mrak na političnem polju dolenskem, ko bo solnce šuklje — zatemnelo! No, sploh pa moramo reči, da ta mrak že nastopa, še več: pol in še več tega solnce je že mrknilo! Svetloba njegova je za vselej proč! Le pomislimo! Pred malo leti je prof. Šuklje vse volilce vseh stanov sklicaval na svoje javne shode, kjer je junaško bil ob svoje „katoliške, slovenske“ prsi in — zmagoval je. Lani 26. avgusta je skušal potreti s svojim volilnim shodom v Novem Mestu vspeh dolenskega katoliškega shoda. Toda izpodletelo mu je, oziroma izpodletelo je njegovim opreznim in radikalnim somišljenikom, ker ne vemo, so li ti njega imeli tedaj kot kalina, ali on nje? Najbrže, kakor so posledice pokazale, se je ta častna vloga delila med oboje! Ze poprej so se namreč dogovorili, da mu ne bodo v ničemur oprekali, vse mu potrdili, če prav zoper svoje prepričanje, samo zato, da nastopajo solidarno zoper katoliško slovensko stranko.

Lani je žel g. Šuklje v tej družbi gromovito pohvalo in slavo. A še leto dnij ni poteklo, ko je isti gospod pri banketu Ciril-Metodove podružnice do cela pogorel. Ista gospoda, ki mu je lani slavo

klicala, ugovarjala mu je letos, pomnožena z zastopniki iz cele Slovenije, tako odločno, da niti povedati ni mogel, kar je nameraval. Lani mu je donel na ušesa „Živio!“, letos pa mu je nekdo zaklical: „Sic transit glori mundi!“

In sedaj ima on, dvorni svetnik! le še kakih šest mož za parado. Ali ni res to — totalen solčni mrak? Letos si visoki gospod ni več upal sklicati shoda na javnem prostoru, le župana je naprosil, da mu je one najzaupnejše može spravil vkupe — na tihem na rotovžu. Nehoté nam vhaajo v misel besede znane travestirane pesmi: „Politično kruljev se je mestu ponujal; župan ga je dobil in na rotovž podil.“ — O jerum, o quae mutatio rerum!

II.

Šuklje je torej svoje limanice že nastavil; sedaj pride v kratkem famulus Višnikar gledat, se je li kaj „prijelo“. O sv. Miklavžu je za ta posel najprimernejši čas, ker „Miklavž nosi“. A iz dobrohotnosti moramo mu razodeti neko skrivnost, da ga kaka nezgoda ne preseneti. Je še neki drugi, ki misli za nekega drugega limanice nastavljeni uprav v tem revirju v isto svrhu!!

V nedeljo dne 11. t. m. zjutraj se je usedel v Ljubljani na dolensko železnico „par nobile fratrum“: dr. Tavčar kot „dominus“ in dr. Majaron kot ponižen „famulus“, da se popeljeta v Novo Mesto „preštevati glave svojih dragih“. Peč v zborovalni dvorani „Narodnega doma“ je bila že zakurjena, a namesto visokih gospodov je došel telegram iz Laš,

v Celju. — Cena elegantno vezanemu 1 gld., broširanemu 70 kr.

Matica Slovanska. Ročnik II. čislo 21. in 22. Obseg povestij: Michalko, povahokreska spisal Aleks. Glowacki. — Knez — duše lidu. — Lužički obrazek. Napsala Melanie Parczewska. — Fräulein, novela. Napsal Cenek Kosiakiewicz. — Jaro, napsal Igr. Maciejowski.

Zprava o I. sjezdu katoliků česko-slovanskyh, který se konal v Brně. — Uredil P. Tom. Silinger, O. S. A. — Debela, 432 stranij obsegajoča zanimiva knjiga, ki točno poroča o prvem česko-moravskem kat. shodu v Brnu.

Praktische Grammatik der Kroatischen Sprache für den Selbstunterricht von Emil Muža. — Hartlebens Verlag, Wien. — Cena 1 gld. 10 kr.

Die Predil-Tauernbahn. — Promemoria über die in der Grafschaft Görz-Gradisca projektirten Bahnen mit besonderer Berücksichtigung der Theilstrecke St. Lucija-Predil-Tarvis, sowie der gegen dieselbe angeblich obwaltenden strategischen Bedenken. — Herausgegeben vom Local-Comite für den Predilbahn-Bau in Flitsch.

Občni zbor cecilijanskega društva v Gorici.

Na praznik svete Cecilije, zavetnice, vršil se je dostojno občni zbor cecilijanskega društva. Ob 9^{1/2} uri je bila v bogoslovski kapeli slovesna sveta maša, katero je služil preč. g. monsignor ravnatelj dr. J. Gabrievič. Gospodje bogoslovci so peli Zangi-jevo mašo in sicer introitus, graduale, offertorium, communicio enoglasno po gradualu. Veščaki so gg. pevce laskavo pohvalili, ker so težko mašo točno peli. Pri maši je bil tudi naš prevz. in milostljivi knez nadškof. Po sv. maši je bilo zborovanje v obednici. Č. g. predsednik Jož. Bajc je (latinski) pozdravil društvenike, posebno tudi italijanske goste, ki so takrat prišli v obilnem številu. Zborovanje naj velja na čast svete Cecilije, v proslavo 300 letnice G. P. Palestrine, in v probudo cecilijanske ideje v Furlaniji.

Nato je preč. g. D. Alpi nasvetoval telegrafičen pozdrav cecilijanskim zborovalcem v Parmi, kar se je takoj zgodilo. — Nadalje je stavlil velevažen predlog, naj se društvo ali razdeli na dva oddelka (slov. in ital.) ali pa naj se v odboru odloči italijanom polovico mest. Povdarjal je izrecno, da predloga ne stavi iz narodne nezaupnosti, ampak ker želi dobri stvari vspeha tudi v Furlaniji. Treba je za Furlanijo posebne organizacije, ako se hoče vspehov. Po dolgi razpravi, koje so se udeležili č. g. gospodje: župnik Bl. Grča, dr. Pavlica, J. Rojec, Alpi, Bajc, dekan Hvalica in drugi se je sprejela naslednja sprememba pravil:

1. Društvo ostane eno ko zdaj; ima enega predsednika, katerega voli občni zbor (plenium) in sicer kolikor mogoče jedenkrat Slovenca jedenkrat Italijana.

da sta zaspala v kupeju in se peljala v Lašče namesto v Novo Mesto. Nesrečen začetek. Toda obupati vendar le še ni treba!

Toda nekaj svetujemo iz dobrohotnosti Tavčarjevemu famulusu: naj v prihodnje bolj pametne „izjave“ pošilja v „Slov. Narod“, nego je bila ona v št. 260. Sploh pa bi svetovali dr. Majaronu, naj več nikar ne popravlja v „Narodu“ „govorice, ki se širi po Dolenskem, da je bil v nedeljo 11. t. m. zaradi kandidature na poti v Novo Mesto, in da je bilo v Mestu posvetovanje, kakšno stališče bo treba zavzeti gledé njegove kandidature, ker vse to je — res bilo!

Tudi naj se dr. Majaron nikar ne boji, „da bi kdo njegov prihod v Novo Mesto napačno tolmačil“, ker ne sme misliti, da smo Dolenci tako kratkovidni, da bi nič ne razumeli in med vrstami ne brali! Z jedno besedo: kot doktor naj Majaron bolj pametno piše, nego je pisal to pot, sicer bodo Novomeščani njegovi najivni izjavi: „Nikdo se taki govorici bolj ne čudi, kakor jaz,“ odgovorili z jednako najivnostjo: „Nikdo se vaši kandidaturi bolj ne čudi, kakor Novo Mesto!“ Ako pa bo dr. Majaron pametno nastopil v izbranem si dolenskem revirju kot pokoren famulus dr. Tavčarjev, utegnejo ga sem ter tje prijazno sprejeti. O novomeškem županu smo prepričani, da bo tudi njima se poklonil in jima ustregel, kakor je doslej še vsakemu, kdor je v takem ali enakem poslu prišel v dolensko metropolo. Lani je v izbranih besedah pozdravil dolenski

Koledar za 48. teden leta 1894.

Nedelja, 25. novembra: 28. pobink.; ev.: Jezus prorokuje razdejanje Jeruzalema, Mat. 24.; Katarina d. m. Ponedeljek, 26. nov.: Maver. m. Torek, 27. novembra: Valerijan šk. Sreda, 28. novembra: Sostan m. Četrtek, 29. novembra: Saturnin m. Petek, 30. novembra: Andrej sp. Sobota, 1. decembra: Eligij. m. — Lunin spremin: Mlaj 27. novembra ob 9. uri 52 min. dopoludne. — Sonce izide 30. nov. ob 7. uri 17 minut; zaide ob 4. uri 12 minut. — V mesecu decembru se do 21. dan skrči za 20 m. in zraste do 31. za 5 minut.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 24. novembra.

(Mil. opat Bernard Ločnikar †.) „Amerikanski Slovenec“ z dne 9. novembra prinaša brzjavno poročilo iz opatije sv. Janeza Krstnika v Minesoti, da je ondi dne 7. novembra ob 8. uri zjutraj umrl naš rojak m. op. Bernard Ločnikar. Pogreb je bil dne 14. novembra. Ker se o boleznih m. opata ni poročalo, nam je ta žalostna novica prišla povsem nepričakovano. Blagega pokojnika smo lansko leto videli še zadosti zdravega v Ljubljani. Za naše rojake v Ameriki je njegova smrt brez dvoma bridka izguba. N. v m. p.!

(V okrajne šolske svete) je imenoval deželni odbor kranjski te-le p. n. gospode: Za ljubljansko okolico: Jos. Fr. Seunig, grajščak na Bokavcih, Gabrijel Jelovšek, župan in posestnik na Vrhniki; za Radovljico: Frid. Homan, trgovec in posestnik v Radovljici, in Jan. Vurnik, posestnik in kipar v Radovljici; za Krško: Vilj. Pfeifer, posestnik in poslanec v Krškem, dr. L. Mencinger, odvetnik v Krškem; za Kranj: J. Hubad, vodja gimnazije v Kranju, Janko Urbančič, grajščak na Turnu Predvorom; za Litijo: Luka Svetec, notar v Litiji, Štef. Jaklič, župnik v Št. Vidu; za Postojino: Fr. Sajovic, duhovni svetnik in župnik v Slavini, Matej Lavrenčič, deželni poslanec na Vrhopolu pri Vipavi; za Logatec: Karol Puppis, župan v Logatecu, in Alojzij Pogačnik, trgovec v Cerknici; za Kočevje: Ed. Hofman in Prim. Pakiž, deželni poslanec v Sodražici; za Novo Mesto: dr. Fr. Detela, ravnatelj gimnazije v Novem Mestu, dr. J. Marinko, gimnazijski profesor v Novem Mestu; za Crnomelj: Fr. Dovgan, prošt v Metliki, Jan. Schweiger, župnik v Radovici; za Kamnik: Ivan Mur-nik, posestnik in trgovec v Kamniku, Janko Krsnik, grajščak na Brdu.

(Premeščena sta) čč. gg. Eduard Kosobud, farni upravitelj v Dolu, za kapelana v Knežak in Janez Meršolj, kapelan v Horjulu, za kapelana v Železnike.

(Nevarno je bolan) č. g. misijonar Urban Nežmah. Znancem bodi priporočen v molitev.

Sploh pa še vsa stvar visi med obema famulusoma. Razložek med obema je ta le: Šukljeta famulus bo v ime svojega šefa opletal okoli sebe z vsemi mogočimi obljubami, Tavčarjev famulus pa bo razširjal daleč na okoli mamljive vonjave kranjskega „majarončka“ absolutne napredne narodnosti. Oni, ki bolj s praktičnega stališča vse presoja, volili bodo prvega; oni pa, ki se nagibajo k idealizmu, oddali bodo glas drugemu. V Metliki bode vsekako prvi imel bogatejšo žetev, ker Metličani, ki so Šukljeta povzdignili v to, kar je, upati smejo, da bode tudi on sedaj nje povzdignil drugega za drugim. Načelnik okr. cestnega odbora Prosenik je že dobil te dni zlat križec; odlikuje se zlasti s tem, da ve povedati, kako se pljuje za poštenim človekom. Eaakega križca, morda celo s krono pričakuje jih sedaj še cela vrsta, ker tega si pač ne morejo misliti, da bi bil njih trud in pot zastonj.

V Novem Mestu je sicer veliko napredne gospode, a vsi ti so radikalno-napredni le tedaj, kadar Šukljeta ni blizu, ali pa kadar tudi on to struno udarj. Vsi le njega vprašujejo, kadarkoli pride med nje: „Koliko je na Dunsju ura?“ Nedavno je bilo zbrano v veliki gostilni precejšnjo omizje te gospode, ki so kramljali o sedanjem položaju. Nekdo je rekel: „Šuklje je vladi priljubljen; on dela za Višnikarja. Mi ga torej moramo voliti!“ In vsi so bili enakih misli. — Političen krotitelj strahuje s političnim medvedom politično deca! (Potem pa se zadirajo na duhovnike, češ, da so vsestranko odvisni, ser-

(Iz krško-leskovškega okraja) 22. novembra. V Kostanjevici se je 18. t. m. vršilo slovesno blagoslovljenje novega pokopališča, katero je sedaj malo zunaj mesta. Cerkveno opravilo vodil je preč. g. leskovški dekan dr. J. Sterbenc, katero se je sklenilo s prav primernim nagovorom v obilnem številu navzočih, da smo dolžni tudi mrtvim dobrote skazovati, in da bi vsi, ki bodo tu počivali, enkrat tudi večni pokoj uživali. — Da bi odslej tudi med razburjenimi živimi duhovi vladal blagi mir! — V Leskovcu imel je v četrtek potovalni učitelj gospod Gomaček govor o zasajanju ameriške trte. Udeležitev je bila živahneja kakor pred kratkem v Vel. Laščah; bilo je navzočih razun šolarjev ponašjalne šole še kakih 40 drugih oseb. Govornik izrekel je željo in nado, da naj se ljudje le dobro potrudijo za nasajenje te trte in potem bo v tem kraju tekem let toliko vina kakor poprej, sosebno ker amerišanska trta manj prostora za svojo rast potrebuje. — 22. t. m. bil je županom v Krškem izvoljen notar g. Pučko.

(„Katoliški sklad“) prekoračil je z današnjim izkazom lepo svoto deset tisoč goldinarjev. Dobrotni Bog povračaj tisočero velikodušnim dobrotnikom ter je ohrani v njihovi stari darežljivosti, ker le tako bode mogoče kmalu začeti reševati velike plemenite naloge, katere si je postavil „katoliški sklad“.

(Strast je slepa.) Izza celjskih hribov: Čudne reči se godijo v najnovejšem času v starodavnej Celeji. Boj med Slovenci in Nemci noče nehati, ampak vsaki dan se sliši nov hrup, nov krik. In kaj neki je tako huđega, me boste vprašali gospod urednik? Znano Vam je gotovo, da zahtevamo Slovenci slov. paralelke na tukajšnji gimnaziji; znano Vam je tudi, kako se ustavljajo za mesto tako skrbni Nemci opravičenim, popolno nedolžnim našim željam; da, siromaki se trudijo in vse, kar morejo, storijo, da bi Slovenci ne dosegli, česar prosimo, da, v svojej strasti so si izmislili pripomočke, kateri pač ne kažejo njihovega posebno bistrega uma in zdrave pameti. Strast se sicer ne ozira okrog, pa ti močje kot olikani in pametni ljudje, ki zajemajo častna mesta celo v službi države, bi pa že morali vedeti, da so njihovi predlogi že smešni, da abotni. — Ali res ti siromaki mislijo, da smo Slovenci tako zabiti, da bi ne izpoznali zvijače, s katero nas hočejo izkaniti, da bi ne dobili slov. paralelk? — Ne vem, ali hočejo nas smesiti ali sami sebe? Pač je zadnje prav! Kdo bi si bil mogel misliti, da bodo ti gospodje tako »važne« in za nas Slovence tako »koristne« predloge stavili? — Kdo bi si bil mislil, da nam bodo privoščili slovensko gimnazijo in celo v prijaznem savinskem trgu, v Zalcu ali pa pri sv. Juriju? Ali ni to prevelika prijaznost naših nasprotnikov? Ej, ej, samo ko bi bila; pa Bog je podelil tudi Slovincem bistri um in zdravo pamet, s katero do pičice spoznamo namene naših prijateljev. — Kaj ne,

2. Sicer pa je društvo razdeljeno na dva oddelka, slovenski in italijanski, ki poslušata neodvisno jeden od drugega. Vsaki oddelek voli svojega načelnika, tajnika, blagajnika, dva odbornika. Tudi blagajni sti ločeni.

3. Odbora se včasih snideta, da se pomenita o namenih in sredstvih in o vzajemnosti društva.

4. Predsednik zastopa društvo pred svetom, sklicuje občni zbor.

Občni zbor voli predsednika, sklepa o premembni pravil in o razpustu društva. Odbor predloži premenjena pravila namestništvu v potrdilo.

Nato je govoril č. g. župnik J. Kokošar o vseh goriškega društva. Prišli smo tako daleč, da se ne upa nikedo več napadati društva in njega namenov. Gre se za sv. stvar, za čast božjo. V cerkvi cerkev ukaže. Toda reforme je treba polagoma vpeljati, ne preneglo in nepremišljeno, ker sicer se več škodi ko koristi. Nastopi naj se rajše bolj poredkoma, ali vselej dovršeno. — Pravijo, da je ceciljansko petje pretežavno, gotovo, kjer ni potrebne šole in dobre volje; ali kjer se hoče, se vsako težavo premaga. Volje je treba, volja je moč. Očitano se je ceciljanstvu, da je prišlo k nam iz tujega od Nemcev in da torej ni narodno. Toda kar najdemo pri drugih narodih dobrega in lepega, le pridno sprejemajmo in posnemajmo. Kar je malo vredno, zavrzimo. Saj tudi slikarji hodijo v šolo v Benedke, v Monakovo ali Pariz, a ko se vrnejo v domovino izobrazeni, jih spoštujemo. To velja tudi o lepem petju. Če bomo napredovali v znanju in umetnosti, bomo spoštovani tudi od drugih narodov, sicer nikoli.

Večina nasprotnikov kljubuje iz nevednosti, zato je treba nauka, mile besede, lepega izgleda, da se ljudij odurno ne odbije. — Občinstvo je govorniku strokovnjaku ploskalo. Italijanski govor je imel preč. g. dekan Adam Zanetti, kateri je bistveno iste misli razvijal in pozivjal italijanske zborovalce na delo. Zvoneč glas, živo predavanje in krasni zlog č. g. govornika, izval je glasno odobravanje in častitanje. Bog povrni vrlima govornikoma.

Č. g. tajnik J. Rojec se je z lepimi besedami spominjal umrlih članov duhovnih in posvetnih, zlasti preč. g. dekana Ad. Harmela, ki je bil steber društva.

Iz poročila je razvidno, da je društvo izdalo dve lepi darili, slovenske cerkvene pesmi in mašo Ora pro nobis. Strokovni časopisi so oboje delo pohvalili. Nadalje ima društvo vže skoraj za tisek gotovo „pevsko šolo“ č. g. J. Kokošarja.

Blagajnikovo poročilo pravi, da je mnogo zastankov, katerih ne bo lahko iztirjati. Preč. gospod dr. Fr. Sedej je brzjavil z Dunaja zborovalcem prisrčen pozdrav, ki se je sprejel z zahvalo.

Zborovalce je navduševala ena želja: Bog daj kmalu korak naprej za čast božjo, Bog daj več dela in vzajemnosti.

katoliški shod, tri tedne pozneje je izrazil neomejeno zaupanje Šukljeju, katerega je tudi letos drage volje na rotovž peljal, sedaj pa, ko pride dr. Tavčar z dr. Majaronom, bo najbrže celó vejico „majarončka“ vtaknil za klobuk v znak, da je ves njegov od vrha do tal in še za klobukom mal'!

Le jeden utegne zgago delati: znani duhoviti „Narodov“ dopisnik in radikalni politik dr. Slane, ki ves gori za Šukljeja. Lani je hotel na znanem volilnem shodu kar siloma zblížiti Šukljeja s Tavčarjem. „Slovenec“ je opozoril takoj, da je to nevarno, ker nastal bi hud „karambol“. Sedaj v obletnici, kakor vse kaže, se bo to najbrže uresničilo. Če sta res to, za kar se imata, stresti se mora v tistem hipu, ko trčita vkupe ta dva planeta slovenska — cela Slovenija.

Odgovoren za vso nesrečo, ki se pri tem „procesu“ utegne zgoditi, bo jedini gospod dr. Slane, ker on jih je začel vkupe zganjati! Ako pa vkljub „karambola“ pri volitvi ne bo potresa, bo to najboljši dokaz, da ta dva planeta sama na sebi nista nevarna Sloveniji, še manj pa njiju dolga repa! Toda naj se izteče ta nevarna, usodna prikazen na slovenskem političnem nebu kakor hoče, ta mučen položaj priča iz nova, da ima „slavni“ politik Slane še manj sreče v svojem političnem kombiniranju, nego pa v dopisovanju. Zato mu dobrobrsno svetujemo, naj tudi to v prihodnje v miru pusti, da v svojem lastnem taboru kake novo večje szage ne napravi!

vilni!! Ironija! Op. pis.) Gospod svetnik naj le zatrobi v svoj rog in vsi se bodo po njegovo zasukali!

Toliko o položaju! Pa pretehtajmo objektivno oba moža! Oba bi bila rada državna poslanca; dr. Majaron je to željo razodel vže pred leti, Višnikar jo pa sedaj kaže. Prvi bi bil dvorljiv in zgovoren, drugi pa bi težko kaj v državni zbornici povedal, ker še celo v domači deželni doslej ni še zinil daljše besede, razven parkrat udano prikimal, na pr. pri sklepu o prisilni legalizaciji, ali pa odkimal, kadar so konservativni poslanci kaj predlagali. Toliko pa vsaj smemo upati, da bo famulus Višnikar stal na istem stališču „verskega čuta“, kakor je stal njegov dominus. Če bo dominus v svoji lepi palači kihnil, — kar bo pomenilo nesrečo za Dolenjsko in — zanj! — zaklical bo famulus pokorno v zbornici: „Bog pomagaj!“ In s tem bo versko-narodnim težnjam dolenjskih volilcev zadoščeno. Ako bo Šuklje pihnil v svojo trobento, slišal se bo glas Višnikarjev. S tem pa bo zadoščeno tudi gospodarskim težnjam! Sploh Slovenci dobimo s tem možem v državno zbornico neko novo iznajdbo: politični „cigu-migu“ v rokah svetnika Šukljeta!

Zadosti o tem! Citatelji uvidijo iz tega, da tudi resni časi imajo na sebi nekaj smešnega. Sedaj je v Sloveniji boj na življenje in smrt, a v tem ljutem boju naši radikalno-liberalni možje vedno skrbe tudi za zabavo.

(Konec sledi.)

da zelite, da bi mi prosili za slov. gimnazijo v kraju, kjer ne more biti vsled različnih vzrokov, katere že lahko — vsako — otrok, kakor hitro nekoliko misliti začne, spozna, o znano je to tudi vam in mislite si pač, da se nas bodete po tej poti odkrižali in odstranili »veliko« nevarnost, ki preti biseru Savinske doline. Res lep namen, samo če bi ga dosegli, samo če bi vam se posrečilo; pa dragi Celjani nemške krvi, to ne bo šlo tako lahko, ne tako hitro, kar so vam naši vrli narodnjaki in boritelji mile Slovenije takoj pokazali. Ne, ne, Celjani predragi, mi ne potrebujemo slov. gimnazije tam v Zalcu ali pri sv. Juriju, tudi ne, kar bi nam morda tudi svetovali, kje tam na Lavi ali v Gaberjih, čeravno sta se ti vasi v zadnjem času zelo povečali; ne, mi zahtevamo slov. paralelke poleg nemške gimnazije v Celju. Tu hočemo imeti slovenske paralelke in nikjer drugod, čeravno nam jih ponujate, in kakor smelo upamo privoščite povsod drugod, če bi bilo treba, menda tudi na vrhu Pečovnika, le v Celju ne. Mi se ne damo premotiti in vam ne gremo na led, dokler se borijo za nas možje toli zaslužni za blagor in korist našega millega naroda.

(Slovensko gledališče.) Sinoči se je zopet predstavljala genialnega Smetane proslula opera „Poljub“. Kdor jo čuje prvokrat, težko si naredi o njej pravo sodbo; treba je slišati ta glasbeni umotvor dvakrat, trikrat, in biti mora glasbeni veščak, da more od prizora do prizora zasledovati, razumeti ter občudovati fine izpremembe v glasbi, ki izražajo čustva delujočih oseb na odru. „Prodana nevesta“ od istega umetnika ima pomljujejšo godbo in bolj razpleteno dejanje, zato pa obvlada tudi v glasbi nevesče občinstvo, dočim morejo opero „Poljub“ povsem razumeti in oceniti pravi glasbeniki. — Vsebina prvega dejanja je ob kratkem ta: Luka (g. Beneš) se je hotel poročiti z Vronico (gospica Leščinska), toda stariši so ga prisilili, da je vzel v zakon drugo bogatejšo nevesto, ki pa mu je kmalu umrla ter zapustila malo dete. Kot vdovec Luka snubi Vronico, Tomo. Lukov svak (g. Noll), prosi Vroničinega očeta (g. Vašiček), naj se poroki ne upira. Vse je dogovorjeno, a ko ženin zahteva zaročni poljub, odreče mu ga Vronica, češ, da bi žalila mrtvo ženo, ko bi Luko poljubila pred poroko. Vsled tega prepir, Luka jezen hiti v krčmo, odkoder se vrne pod okno svoje neveste v veseli družbi plesati in peti. To zasmehovanje globoko užali Vronico, da pobegne od očeta k teti Martinki (gospica Towarnicka), pri kateri ostane do jutra. — Drugo dejanje se vrši v temnem gozdu, tihotapec nastopijo ter se poskrijejo v gošči, ko se približa Luka, obžaluje svoje nesramno vedenje in trmo. Tu ga najde svak Tomo ter mu prigovarja naj prosi nevesto odpuščenja, kar Luka obljubi. Matevž (g. Perdan), vodja tihotapev, sliši ta samotni pogovor. Nastopila Martinka, ki spravlja tihotapsko blago, in Vronica, ki jej to noč pomaga. Matevž odhiti sporočiti Luki, da ga nevesta še ni pozabila, stražnik (g. Pavšek) zasači Martinko in Vronico, a misleč, da pobirate hruške v gozdu, kupi si jih ter odide. Nastopi služkinja Barbka (gospa Inemannova), išoč prejšnji ter pojoč v vzbujajoči se gozd krasno jutranjo pesen. V jutru se snidejo vsi, Luka v pričoveh nevesto prosi odpuščenja in vse je na občno veselje poravnano. — Dejanja je torej malo, toda posamezni prizori (Vronica ob zibeli, Luka v veseli družbi pod oknom, Tomo in Luka v gozdni samoti, Barbka ob jutranjem svitu ob Martinčini koči pod košatim gozdom) so poetični in pretresljivi, najlepše pevske točke cele opere, katere slikovito označuje in povečuje godba. Občinstvo je pri teh prizorih burno pozdravljalo vrle pevke in pevce. Vsa opera je znamenit, toda težak umotvor, ki zahteva mnogo truda in vaje ter ne navadnih pevcev. In s takimi se sme ponašati slovenski oder, kakor malokateri v manjših mestih, kakor je Ljubljana. Dasi ni predstava te opere v celoti popolnem dovršena, vendar za naše razmere izborna. V prvi vrsti se odlikujejo in zaslužijo pohvalo gospica Leščinska, gospa Inemannova ter gospoda Beneš in Noll, katerega močni bariton bi delal čast tudi večjim odrom. Gospica Towarnicka poje gotoro in pravilno, g. Vašiček pa v tej partiji nema prilike glasu svojemu dati odmeva. Tudi gospoda Perdan in Pavšek ter zbor so se dobro držali. Gledališče je bilo dobro obiskano. — Jutri se bode ponavljala priljubljena opereta „Mornarji na krov“. Vlogo Piffarda bode iz prijaznosti pel g. Noll. Poleg operete se bode predstavljala duhovita veseloigra „V Dijogenovem sodu“.

(Obsojen vrednik.) Okr. sodišče v Beljaku je obsodilo dne 16. t. m. vrednika poznatega nemščurskega lista „D. allgemeine Ztg.“ M. Otič-a v jednomesečen zapor in poravnavo stroškov. Tožila sta ga odvetnik dr. Klemenčič in Al. Frakele. Otič je letos tretjkrat obsojen.

(Iz Litije) nam piše g. Luka Svetec, da se čuti v sabotnem članku: »V preudarek žaljenega, ker omenjamo znanih njegovih besedij: vera ni na dnevnem redu. On pravi, da jih ni govoril v tem smislu, kakor smo mi pisali, ter da jih je dvakrat preklical v »Slovincu«. Mi to izjavo lojalno jemljimo na znanje, in javljamo, da naj bo ta stvar s tem v obojestransko zadovoljnost poravnana in pozabljena.

(Glasnika) druga številka je že izšla. Izmej raznovrstne tvarine opozarjamo le na obsirni program, ki si ga je postavilo v svojih resolucijah slov. kat. delavsko društvo. Iz članka: Skrb za zdravje delavskega stanu pa ponatiskujemo te-le važne besede: »Da se ogiblje človek kožnih boleznij, je potrebno, da se večkrat koplje. In na tem polju ima še država lepo nalogo. V bližini vsake večje tovarne bi moralo biti kopalnišče za delavce, seveda brezplačno.« Ta nasvet, za katerega bi morala skrbeti država z dotičnimi občinami in delodajalci vred, je vreden, da se pretresa in tudi — vresniči. V interesu splošnega zdravja moramo že biti zanj, tem bolj pa iz človekoljubnega stališča. V Ljubljani imamo sedaj samo zasebno kopalnišče, ki si ga ne more privoščiti vsakedo. Nujno potrebno bi bilo vsaj jedno mestno občinsko kopalnišče za prvo silo. Bog daj, da bi ne bila opazka zastoj!

(Iz Zagorja ob Savi) dne 23. novembra t. l.: Tudi pri nas hočemo ustanoviti posojilnico. Dotično prošnjo in pravila odpošljemo v ponedeljek na c. kr. deželno sodišče. V odbor so voljeni gg. Medved, Mauer, Weinberger, Modic, Hrastelj, Mandelj in Sterlé.

(Shod italijanissimov iz Istre in Trsta.) Italijanski primorski listi agitujejo, naj se še to leto v Trstu snide shod italijanissimov iz Istre in Trsta v svrhu, da se organizujejo proti probujajočim se primorskim Slovanom. Na srečo so jim posebno prihodnje deželnozbornske volitve v Istri, ki jim zadajajo obilo preglavice. Za shod so si izbrali Trst kot svoje duševno središče, kajti v Istri ne morejo računati na maso; v kolikor se jim ne bi v Istri posrečilo pridobiti kričačev iz kmetskega stanu na svojo stran, za sedaj jih hočejo nadomestiti s tržaško druhaljo, ki ima dobro zaplečje ter je v demonstracijah dobro organizovana. Gospoda Italijani sebi privoščijo tabor — Slovanom pa ne, kajti vže sedaj protestujejo proti kateremukoli shodu, katerega bi hotela uprizoriti poslanca Spintič, Laginja ali kedo drugi. Takšni shodi so v očeh gospodov naših nasprotnikov le agitacije proti italijanskemu narodu in nesramno nasilje, katero se ne sme trpeti. Takisto je bilo v Trstu o priliki demonstracij dne 2. t. m., ki je bila v očeh italijanissimov „imponujoča manifestacija“; ko so pa nekateri naši ljudje pozdravili svoje poslance le z „živio“, je bilo to v njihovih časopisih očitano kot nekaj kašnivega, kar se ne sme trpeti. Da, gospoda je bila navajena na privilegije in hvala Bogu, danes se isti malo po malo zgubljujejo — pride pa čas, ko se popolnoma zgubé.

(Iz Pirana) nam pišejo, da so tudi v notranjosti okrajnega sodišča razobesili dvojezične napise, ki kažejo posamične oddelke in uradne sobe sodnikov in drugih pomočnih uradnikov. Tako je prav!

(Pred porotniki v Trstu) je bil obsojen v torek dne 20. t. m. na Sletno ječo Anton Tadič, rojen Dalmatinec, ker je dne 13. avgusta z nožem umoril svojo priležnico Josipino Apolonijo, o čemur smo že svoječasno poročali.

(Druga dražba vin) v Trstu se ni obnesla, kakor se je upalo. Zaostala je zelo za prvo. Prodalo se je le okolo 80 hektolitrov dalmatinskega in 60 litrov isterskega vina, kojega je gospodarski zavod v Poreču kot uzorce doposlal. Siabi „gšefti!“

(V Sanvičentih) v Istri, v puljskem okraju vršile se bodo kmalu občinske volitve. Italijani imajo dosedaj občino v rokah in je malo upanja, da bi jo Slovani dobili, kajti gospoda imajo moč, denar in kmetski, ko jim je dolžan; pa tudi Italijani sicer kažejo, da so v strahu in se boje propada, no mi malo upamo, kajti znamo, kako se volilne liste sestavlja in volitev izvršuje. Na vsak način naši rodoljubi naj bodo oprezní ter naj store svojo dolžnost, kajti pri poslednjih državnozbornskih volitvah uprav

ta občina je rešila narodno čast, kajti izvolila narodne volilne može — oni so odločili zmago na našo korist v kljub temu, da so Lahji grozno pritiskali. Rodoljubi na delo!

(Koroške novice.) V Zahomecu na Zili se je obesil dne 9. t. m. 43letni posestnik M. Asek. — V Celovcu nesla je neka mati po ulici lonec luga. Ob voglu hiše zadela je s svojo hčerjo vkup in razlila lug nanjo. Deklica se je tako hudo užgala, da je kmalu za tem umrla, pa tudi mati je zgubila jedno oko. — „Hotel Müller“ v Celovcu, kojega posestnik je bil letošnje leto izginil, kupila je od sedanjega posestnika Madile tvrčka J. Heller in tovariši na Dunaju, ki bode velikanski hotel menda zopet otvorila. — Neka nečloveška mati v Gospi-sveti vrgla je svojega triletnega otroka v vodo in ko je prišel na površje, ga je z drogom pobila na glavo, da je utonil. (Po zadnjih vestéh to ni res.)

(Semnji po Slovenskem od 26. nov. do 1. dec.) Na Kranjskem, 26. nov.: v Loki, Zatičini, na Krškem, v St. Ruprtu; 30. nov. na Gočah, Kočevju, Zeleznikih, Planini, na Kalu (Post.) v Trziču, Turjaku, na Vačah. Na Slov. Stajerskem: 26ega nov. v Kanišu, Ptuj, Doblji in Vildonu; 30. novembra pri sv. Andraši (pri Ptuj), v Celji, Rogatcu, Svečini. Na Koroškem: 25. v Grajfenbergu, Cobercah; 28. v Oberdravbergu. 1. decem. v St. Andreju. Na Primorskem: 27. v Kostelnuvu.

Telegrami.

Vojska mej Kitajci in Japonci.

Hiroshyma, 24. novembra. Kitajci so vjeli jednega častniškega dopisnika in dva tolmača, ki so spremljali japonsko vojno, in je umorili.

Tientsin, 24. novembra. Že štirikrat so napali Japonci Port Arthur. Prvi pot so bili nazaj potisnili predstraže, trikrat so jih pa Kitajci nazaj zavrnil. Od 20. t. m. vedno pokajo topovi. Japonci izkrcavajo podkrep-ljenja. Angleško ladijo pred Port Arthurom so pozvali, da se umakne, ker je tudi japonsko brodovje začelo bombardovati mesto in utrdbe. V Port Arthuru je 20.000 vojakov, ki so baje dobro oboroženi in izvežbani. Streljiva je veliko. Trdnjave ni moč vzeti, če se bode posadka dobro branila. Živeža ima za šest tednov.

London, 24. novembra. Japonci so vzeli po osemnajsturnem boju Port Arthur.

Tientsin, 24. novembra. Carinski komisar Detring je v Japan odpotoval, da se bode pogajal za mir.

Yokohama, 24. novembra. Odplul je japonski voj iz Hiroshime na 40 prevaževalnih ladijah. Kam je namenjen, ni znano. Govori se, da je tretji voj odločen za operacije ob Jantsenkjangu. Japonski finančni minister naznanja, da odda še 50 milijonov jenov že dovoljenega posojila. Oddalo se je dosedaj za 80 milijonov zadolžnic od tega posojila.

Dunaj, 24. novembra. Na Dunaji in v Pragi imeli so državni uradniki shoda, na katerih se je sklenila resolucija, naj se za bodoče leto ne postavlja v budget državno podpora 1½ milijona goldinarjev temveč naj se od 1. januarja 1895. l. do novega urejenja plač poviša subsistenčna priklada za jedno tretjino.

Budimpešta, 24. novembra. Franc Kossuth je zbolel vsled prehlajenja in opusti dalje potovanje po deželi.

Plovdiv, 23. novembra. Knez Ferdinand je s soprogo, princem Borisom in princesinjo Klementino včeraj semkaj prišel.

Kolonja, 24. novembra. Pripravlja se predloga zakona, s katero se odvzame gubernatorjem oblast, koga poslati administrativnim potom v pregnanstvo. Tako se poroča „Kölnische Zeitung“ iz Peterburga.

Mesina, 24. novembra. Lahki potresi se še vedno čutijo tukaj in drugod. Ljudje še vedno prenočujejo pod milim nebom. — Liparski otoki bili so baje središče potresa.

Peterburg, 24. novembra. Včeraj sta podpisala ženitveno pogodbo carja Nikolaja ministra Giers in Voroncov. V pogodbi navedene so tudi vse pravice bodoče carice za slučaj carjeve smrti.

London, 24. novembra. Policija je zaprla 115 članov najstarejšega sportnega kluba v Londonu zaradi protizakonitih stav. Izvzemši klubove uradnike so vse zopet spustili proti vložitvi kavcije. Sedaj pridejo pred policijsko sodišče.

Popolnoma svilene tiskane foularde od 75 kr. do gl. 3-65 meter — (kacih 400 različnih baž) — potem **črno, belo in barvasto** svileno blago od 45 kr. do gl. 11-65, gladko, progasto, prikaasto, vzorčasto, damasti itd. (kacih 240 različnih baž in 2000 različnih barv, narštov itd.) poštnine in carine prosto. Vzorci pošljejo se z obratno pošto. Pisma veljajo 10 kr., dopisnice 5 kr. v Švico.

Tovarna za svileno blago G. Henneberg 10 2) (c. in kr. dvorni založnik v **Gurihu** (Zürich). (16-15)

Umrli so:

V bolnišnici:

- 21. novembra. Tomaž Brajar, delavec, 73 let, carcinoma naepatis.
- 22. novembra. Jožef Kiegerl, delavec, 24 let, jetika. — Florijan Cepek, godec, 33 let, meningitis. — Marjeta Podlpec, delavčeva žena, 59 let, srčna hiba.

Tržne cene v Ljubljani
dné 24. novembra.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, m. st.	6	60	Speh povojen, kgr.	—	62
Rež,	5	10	Surovo maslo,	—	75
Jecmen,	5	20	Jajce, jedno	—	3
Oves,	5	50	Mleko, liter	—	10
Ajda,	6	—	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso,	5	70	Telečje	—	62
Koruza,	6	50	Svinjsko	—	60
Krompir,	2	42	Kostrunovo	—	36
Leča, hktl.	12	—	Piščanec	—	40
Grah,	11	—	Golob	—	15
Fižol,	9	—	Seno, 100 kgr.	1	87
Maslo, kgr.	—	9?	Slama, 100	1	60
Mast,	—	64	Drva trda, 4 kub. m.	7	—
Speh svež,	—	54	„ mehka, 4 „	5	—

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	743-2	-1.8	brezv.	megla	
23. 2. u. pop.	741-0	3.6	sl. szap.	jasno	0-00
9. u. zveč.	740-8	1-0	brezv.	oblačno	

Srednja temperatura 0-9°, za 2-0° nad normalom.

KATOLIŠKI SKLAD.

Za „katoliški sklad“ prejeli smo nadalje od p. n. domoljubne gospóde nastopne darove:

- Simon Zupan, župnik na Ježici, ob petdesetletnici svojega rojstva, 50 kron gl. 25-—
- Av gust Turk, župnik na Koroški Beli, 10-—
- „Izmotanec“, 2-—
- Karol Ceme, župnik v Kresnicah, 2-—
- Frančišek Kadunc, župnik v Krašnji, 2-—
- Anton Levstek, trgovec z lesom od sv. Gregorja, 2 kroni, 1-—
- Višnjegorska zbirka 4 krona, 2-—
- Jožef Novak, župnik v Poviru pri Sežani, mesto venca na grob prijatelja, 10 kron, 5-—
- Gregor Malovrh, župnik v Št. Vidu nad Ljubljano, namesto venca na krsto svojega bivšega cerkvenega organista, pevovodje in ključarja Miroslava Tomea, 5 kron, 2-50
- Ivan Strnad, župnik v Knežaku, namesto venca na grob nadžupnika dobrepoljskega Valentina Sežuna, 10 kron, 5-—
- Na mesto venca na grob č. g. semeniskega podvodje Zige Bohinec so zložili lepo zbirko nastopni p. n. č. gg.: 18-—
- V hvaležni spomin svojemu preljubljenu podvodni gg. ljubljanski bogoslovci 36 kron, 18-—

- Dr. Leonard Kiofutar, stolni prošt, 6 kron, 3-—
- Dr. Henrik Pauker, stolni dekan, 6 kron, 3-—
- Janez Flis, stolni župnik, 3 krona, 1-50
- Luka Jeran, stolni kan., 2 kroni, 1-—
- Anton Zupančič, profesor bogoslovja, 3 krona, 1-50
- Dr. Josip Lesar, profesor bogoslovja, 3 krona, 1-50
- Dr. France Lampe, profesor bogoslovja, 2 kroni, 1-—
- Dr. Janez Janežič, profesor bogoslovja, 2 kroni, 1-—
- Dr. Andrej Karlin, gimn. veroučitelj, 2 kroni, 1-—
- Dr. Josip Debevec, slozijski prefekt, 2 kroni, 1-—
- Dr. Andrej Čebašek, 4 krona, 2-—
- Janez Sušnik, stolni kanonik, 2 kroni, 1-—
- Alfonz Levičnik, knez. škofij. tajnik, 4 krona, 2-—
- Andrej Zamejic, stolni kanonik, 2 kroni, 1-—
- Valentin Eržen, nunski spovednik, 3 krona, 1-50
- Alozij Stroj, nunski katehet, 2 kroni, 1-—
- Feliks Knific, beneficijant v p., 2 kroni, 1-—
- Josip Smrekar, profesor bogoslovja, 2 kroni, 1-—
- Andrej Kalan, stol. vikar, 2 kroni, 1-—
- Dr. Janez Krek, stolni vikar, 12 kron, 6-—
- Frančišek Barborič, župnik v p., 2 kroni, 1-—
- Josip Šiška, kn. šk. tajnik, 10 kron, 5-—
- Martin Malenšek, mestni župnik, 10 kron, 5-—
- Mihael Bulovec, mestni kapelan, 10 kron, 5-—
- Andrej Plečnik, mestni kapelan, 10 kron, 5-—
- Anton Kržič, c. kr. profesor, 10 kron, 5-—
- Jakop Gruden, žup. v p., 3 krona, 1-50
- Neimenovan 2 kroni, 1-—
- Matija Mrak, stolni vikar, 2 kroni, 1-—
- Josip Erker, semeniški spirital, 2 kroni, 1-—
- Janez Gnjezda, c. kr. profesor, 2 kroni, 1-—
- Sotrudnik „Slovenca“ 2 kroni, 1-—
- Dr. Sebastjan Elbert, stolni kanonik, 4 kroni, 2-—
- „Slovenčev“ sotrudnik, 2 kroni, 1-—
- Neimenovan, 4 krona, 2-—
- Frančišek Bernik, kapelan v Borovnici, 10 kron, 5-—
- Frančišek Gornik, župnik v Nevljah, 10 kron, 5-—
- Frančišek Ban, tiskarski faktor, 4-—

Mili Bog povrni vsem velikodušnim darovalcem tisočero ter jim obudi mnogo posnemačev!
V Ljubljani, dné 24. novembra 1894.

Josip Šiška,

tajnik „izvršujočega odseka“

Darovi za „katoliški sklad“ naj se blagovolijo pošiljati pod naslovom: **Josip Šiška, knezoškofijski tajnik v Ljubljani.**

Eksekutivne dražbe.

- Simona in Marjete Reimer iz Metlike posestvo (557 gl.) dné 7. dec. (druga) v Metliki.
- Stefana Mahničja iz Šmihela (radi 78 gl.) zemljišč (164 gl. in 40 gl.) dné 19. dec. (ponovitev) v Senožečah.
- Fr. Lozerja iz Črnomlja zemljišča (1315 gl.) dné 21. dec. in 23. jan. (ponovitev) v Črnomlju.

Svarilo.

C. in kr. avstro-ogerski konzulat v Pittsburgu je opazil, da so v najnovejšem času nekaterniki poskušali iz lahkovernih oseb izžeti velike novčne svote za „troškovne predujme“ s pretvezo, da je Avstrijanec Benjamin Wellner ali Welle v Clevelandu O. v Ameriki umrl ter svoje premoženje zapustil

v Avstriji živčim dedičem. Dognana stvar je, da je bilo v začetku avgusta t. l. v nekaterih dunajskih časopisih natisneno dotično naznanilo, in da sta se dva dedinska prosilca, vstrezaje pozivu, izdanemu na „avstrijske sorodnike“, obrnila na c. in kr. avstro-ogerski konzulat v Pittsburgu s prošnjo, naj jima da pojasnilo o takšni dedščini. Od omenjenega konzulata pri sodišču v Clevelandu O. izvršene poizvedbe so pokazale, da je pač neki star prebivalec clevelandski z imenom Benjamin S. Wheller, rojen Angličan, tam umrl, in da njegovo znatno svojim sorodnikom oporočeno zapuščino upravlja ono sodišče, da pa najbrž nobeden teh sorodnikov ne živi v Avstriji, in da kakšna druga zapuščina po Benjaminu Wellnerju in Wellnerju tam ni znana. -- Občinstvo se torej resno svari, naj se ne odziva na takšna najbrž od takozvanih mandatnih prosilcev“ razširjena lažnjiva naznanila, in naj ne troši mnogo časa in denarja v ta namen, da bi doseglo zgoraj omenjeno dedščino.

Zahvala.

605 1

Stejem si v sveto dolžnost izreči tem potom najtoplejšo zahvalo za mnogobrojne izraze sočutja ob priliki boleznj in smrti pokojne moje ljubljene soproge, gospé

Frančiške Inglič roj. Zadnik

prečast. duhovščini, gospodom c. kr. rudniškim, sodniškim, gozdarskim in davkarskim uradnikom, slavnemu mestnemu zastopu, slav. kazinskemu društvu, slav. domačemu učitelstvu, drugim gg. učiteljem in gospodičinam učiteljicam, ki so od blizu in daleč prihiteli ranjki skazat zadnjo čast, gospodom čitalniškim pevcom za njih ganljivo petje na gomili, in vsem darovalcem krasnih vencev, kakor tudi vsem idrijskim prebivalcem, ki so pokojno v tako mnogobrojnem številu spremili k večnemu počitku.

V Idriji, dné 23. novembra 1894.

Žalujoiči soprog:

J. Inglič,

c. kr. šolski ravnatelj.

Av gust Runggaldier,
delalnic cerkvenih lesenih kipov in podobarskih proizvodov v St. Ulrichu, Gröden, Tirolsko.

priporoča prečast. duhovščini, cerkvenim predstojništvom, patronom in cerkvenim dariteljem

altarje, lece, vsakovrstne svetnike, štatve, križeva pota, križe, Kristuse, božična jastica itd.

vsakojake kakovosti in oblike v natančni pripravi in najfinejši izvršitvi. 604 11-1

Ilustrovani ceniki na željo zastoj in franko.

Za dobro delo se jamči.

Želodčne kapljice
koje p. n. občinstvo navadno zahteva pod imenom **Marijinceljske kapljice.**

Te kapljice so zelo prospešne (provzročujejo slast do jela, razstvarjajo sliz, so pomirljive in olajšujoče, ustavljajo krč in krepčajo želodec); rabijo pri **nape-njanji in zapečenosti, prebloženem želodci z jedili in pljauami** itd.

Steklenica z rabilnim navódom velja 20 kr., tuocat 2 gl., 3 tuocate samo 4 gl. 80 kr.

Priporoča jih

Lekarna Trnkóczy
479 11 zraven rotovža v Ljubljani.
Pošiljajo se vsak dan po pošti proti povzetju.

Št. 25.712.

Ustanova.

607 3-1

Katarine Warnussove ustanovo za vzgojo deklic v znesku 126 gl. na leto, podeliti je za dóbo treh let, t. j. za 1895., 1896. in 1897. leto dvema deklicama, ki ste ustanovnici v sorodu, ali pa, ko bi takih ne bilo, dvema hčerama ljubljanski m-ščanov.

Prošnje, opremljene s potrebnimi dokazili, vložiti je pri podpisnem magistratu

do 15. decembra letos.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 21. novembra 1894.

Josip Černe,

urar v Ljubljani.

Sv. Petra cestá št. 2

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu svojo veliko zalogo zlatih, srebrnih, tula- in raznih

žepnih ur

iz najimnitnejših tvornic, kakor: Longines ad Franciften v Švici, Schaffhausen, Glashütte i. dr. Dalje koledarske ure z in brez luninih spremenov, du-najske ure z nihalom, budilnice in vsakovrstne ure za domačo rabo. Poprave izvršuje točno in po primerni ceni. 500 20-11

Za vojake in dijake znižana cena.

Izborno svojo zalogo raznovrstnih vóz

kritih in nekritih

kakor tudi raznovrstnih

sani (Schlitten)

lično in trpežno izdelanih priporočila prečast, duhovščini in sl. občinstvu tvrdka

Fr. Šiške dediči

Marije Terezije cesta št. 6 v Ljubljani.

Naročila izvršujejo se točno po nizki ceni. 597 4-4

Prijateljem lova, lovcem, voznikom in imeteljem konj priporočati je, da ohranijo obuvale suho, konjsko opravo in usnje pri vozovih lično in cedno, uporaba

J. Bendika

v Št. Valentinu

patentovane nepremočne

masti za usnje in
likalne tinkture za
usnje,
maže za konje in
kopita.

Vporabljajo vse te predmete pri najvišjem dvoru, pri c. in kr. vojaščini in največjih obratnih prometih. Dobiva se po vseh avstr. deželah. V Ljubljani pri Karolu Weberu, v Celju pri Tammu in Stiegerju, v Mariboru pri Holazeku in Martinou

Krasna božična, novoletna in syatbena darila;
neobhodno potrebno za vsako boljše gospodinjstvo!

Objava.

Krize v Novem Yorku in Londonu niso prizanesle evropski celini in je velika tovarna za srebrno blago prisiljena, vso svojo zalogo brez vsake odškodnine delavske moči. Pooblaščen sem izvršiti to nalogo in pošljam slednjemu nastopne stvari proti odškodnini gl. 6.60 in sicer:

- 6 komadov najfinjših namiznih nožev s pristno angleško ostrico;
- 6 komadov amer. patent-srebrnih villic iz jednega komada;
- 6 kom. amer. patent-srebrn. jedilnih žlico kavinih
- 1 komad amer. patent-srebrna zajemalnica za juho;
- 1 komad amer. patent-srebrna zajemalnica za mleko;
- 2 kom. amer. patent-srebr. kuplo za jajca
- 6 kom. angl. Viktorija čašice za podklado;
- 2 komada efektnih namiznih svečnikov;
- 1 komad cedilnik za čaj;
- 1 komad najfinjša spalnica za sladkor

44 komadov vkupe samo gl. 6.60.

Vseh teh 44 predmetov je poprej stalo gl. 40—ter je je moči sedaj dobiti po tej minimalni ceni gl. 6.60. Američansko patent-srebro je ven in ven bela kovina, ki obdrži bojo srebra 25 let, za kar se garantuje. V najboljši dokaz, da le-ta inzerat ne temelji na

nikakšni slepariji

zavezujem se s tem javno, vsakemu, kateremu ne bi bilo blago povšeč, povrniti brez zadržka znesek, in naj nikdo ne zamudi ugodne prilike, da si omisli to krasno garnituro, ki je posebno prikladna kot

prekrasno ženitno darilo

kakor tudi za vsako boljše gospodarstvo.

Dobiva se edino le v glavni agenturi zjedinjenih ameriških tovarn patent-srebra

A. Hirschberga

na Dunaji, II., Rembrandtstr. 19. — Telefon št. 7114.

Pošilja se v provincijo proti povzetju ali če se pošlje svota naprej.

Čistilni prašek zraven 10 krajozarjev.

Pristen le z zraven natisneno varstveno znamko (zdrava kovina).

Izleček iz pohvalnih pisem.

Texing, Gor. Avstrijsko, 21. svečana 1892.

Slučajno sem videl pri Njega svetlosti grofu Wurmbrandu Vaše garniture ter se prepričal o nje lepoti in cenosti. Jožef Forst, župnik.

580 5-3

Ouisca, dne 20. decembra 1893.

Vaše blagorodje!

... upam, da bodem ravno tako zadovoljen z novonaročeno garnituro, kakor sem bil lani.

Z velespoštovanjem

Henrik Kodum, postajni vodja. Ouisca (na Primorskem).

China Serravallo z železom

neobhodno potreben oslabelim in prebolelim

Vzbuja slast do jedi, krepi živce, čisti kri.

Srebrna svetinja: XI. zdravniški kongres v Rimu 1894,
Zlata svetinja: Mejnarodna razstava v Benetkah 1894
Zlata svetinja: Mejnarodna razstava v Kielu 1894,
Zlata svetinja: Mejnarodna razstava v Amsterdamu.

Jako ga priporočajo zdravniške avtoritete, kakor dvorni svetnik profesor dr. baron Krafft-Ebing, profesor dr. vitez Mosetig-Moorhof, profesor dr. Schauta, prof. dr. Monti, profesor dr. Neusser, primarij dr. vitez Nicolich itd.

To odlično zdravilno, okrepčevalno sredstvo zaradi dobrega okusa jako radi uživajo otroci in ženske.

Prodaja se v steklenicah po pol litra in po litru v lekarnah.

Lekarna Serravallo v Trstu. 578 30-6

Razpošiljalnica zdravil na debelo. Ustanovljena 1848.

Glavno zalogo v Ljubljani ima: **Lekarna Piccoli** na Dunajski cesti, nadalje tudi **Mayr in Grečelj**.

Obrtniki in trgovci,

375 26-21

člani konservativnega obrtnega društva v Ljubljani,*)

priporočeni osobito cenj. naročnikom z dežele:

*) Oni obrtniki, člani konserv. obrtnega društva, kateri želé mej to naznanilo uvrščeni biti, zglasé naj se pri upravnistvu „Slovenca“.

Belec Anton klepar v Šent-Vidu pri Ljubljani.	Hinterlechner Karol čevljar v Ljubljani, Francovo nabrežje 23.	Schmelzer Bertr. stolar v Ljubljani, ob St. Jakobskem mostu.
Blaznik L. v Ljubljani, Stari Trg št. 12. Zaloga najraznovrstnejšega galanterijskega blaga.	Jager Janez mesar v Ljubljani, v mestni kolibi p. mes. mostu.	Šega Jakob jermenar v Ljubljani, Poljanska cesta.
Bončar France pleskar v Ljubljani, Rimska cesta.	Kovač France čevljar v Ljubljani, Sv. Petra cesta.	Šerik Ivan krojač v Ljubljani, Sv. Petra cesta.
Boucon Andrej stolar v Ljubljani, Dunajska cesta št. 7. priporočá največje svojo zalogo najraznovrstnejših stolov natančno in trajno iz najboljšo tvarine izdelanih.	Kozak Josip mesar v Ljubljani, Semeniško poslopje.	Škrabec M. klepar v Ljubljani, Kongresni trg
Breskvar France preje L. Šverljuga knjigovez, v Ljubljani, Stolno župnišče.	Kregar Ivan pa-par in srebrar v Ljubljani Poljanska cesta št. 8. opozarja pred. duhovščino in cerkv. predstojništva na izvršno urejeno delalnico, v kateri izdeljuje vsakovrstno cerkveno posodo in orodje iz najzanesljivejšo kovine, zlata in srebra po najnižji ceni.	Šturm Franc krojač v Ljubljani, na Bregu št. 14.
Čamernik Ignacij kamossek v Ljubljani, Poljske ulice št. 49.	Matkovič Dragotin brivec v Ljubljani, Pred škofo.	Tomšič Luka črtinar v Ljubljani, Poljanske ulice
Černe Jožef urar v Ljubljani, Sv. Petra cesta 2.	Maté Avgust čevljarski mojster v Ljubljani, Sv. Petra cesta 2.	Uran & Večaj pečarja v Ljubljani, Igriške ulice.
Čermelj Jernej trgovina z južnim sadjem in zelenjadjo v Ljubljani, Semeniško poslopje.	Mihelič M. ščetar in zaloga krtič v Ljubljani Florjanske ulice št. 40. Selenburgove ulice.	Velkavrh Fr. jermenar v Ljubljani, Sv. Petra cesta.
Dolencec Oroslav svečar v Ljubljani, Gledališke ulice priporočá pristno čebelno - voščene sveče voščene svitke in méd. Zaloga pristnega brinja in brinjovca. Vse po najnižji ceni.	Ozelj Gabrijel tapetnik v Ljubljani, Tržaška cesta.	Vilhar L. urar, v Ljubljani, Vodnikove ulice (poleg Katol. Tiskarne).
Dostal Karol tapetnik v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 31.	Paušner Franc krojač, v Ljubljani, Valvazorjev trg 4 (poleg okrajnega glavarstva).	Virk Sebastijan čevljar v Ljubljani, Sv. Petra cesta.
Brata Eberl slikarja napisov, stavbinska in pohištvena pleskarja, tovarna za oljnaté barve, lak in pókost, Ljubljana, Franciškanske nlice št. 4. P. n. občinstvo opozarjava posebno na izdelke, katere sva razstavila na obrtnijski razstavi v deželnem mu- zeji „Kudolfinum“.	Pauer Friderik pekár v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 50.	Zorman Alojzij mokar v Ljubljani, Florijanske ulice.
Erjavec Alojzij, (preje Zor) čevljar, v Ljubljani, Čevljarske ulice 3.	Perko Franc sobni slikar v Ljubljani, Florijanske ulice.	Zalaznik Jakob slačičarski in pekovski mojster v Ljubljani, Stari Trg št. 21, priporočá štirikrat na dan sveže, ukusno, zdravo in slastno slačičarsko in pekarsko pečivo.
Fajdiga Filip mizar v Ljubljani, Slonove ulice.	Petrič Fr. trgovina z manufakturnim blagom v Ljubljani, Špitalske ulice.	Zadnikar Henrik pasár in srebrar v Ljubljani, Sv. Petra cesta 17. izdeluje iz najboljšo tvarine najraznovrstnejšo cerkveno posodo in orodje po najnižji ceni. Popravi in prenovi stare predmete.
Fajdiga Ivan mokar v Ljubljani, Križevniški trg, blizna na Vrhnikih priporočá in ima vedno v zalogi vsakovrstno moko in otrobo po prav nizki ceni.	Rebek Josip ključar v Ljubljani, Francovo nabrežje, zaloga ključov iz aluminija vseh elektrotehničnih priprav hišnih telegrafov itd.	Ignacij Žargi v Ljubljani, Sv. Petra cesta 4. Trgovina z manufakturnim in drobnim blagom. Zaloga najnovejših kravat, različnega perila, zimskega blaga itd. Velika zaloga nagrobnih vencev in šop- kov. Zaloga vseh potrebščin za krojače in šivilje.
	Sever Primož mizar za hišno opravo v Ljubljani, Gradaške ulice št. 22.	

Otvorjenje gostilne.

Usojam si uljudno naznaniti, da sem **otvoril svojo gostilno na Poljanskem nasipu št. 48**, v hiši g. **Matevža Zdešarja**. Potrudil se bom, da bom kakor doslej cenj. goste postregel s pristno pijačo in najkakovnejšimi jedili po najnižji ceni.

Ob enem zahvalim se za doslej izkazano mi naklonjenost in častno obiskovanje ter se tudi nadalje prav uljudno priporočam.

Velespoštovanjem

Janez Hren, restavratèr

(2-2) 598 v Ljubljani, na Poljanskem nasipu 48.

Surovo maslo

oziroma surovo maslo za čaj, maslo, fina smetana za kavo, sir in skute, sveže mleko se dobivajo vsak dan sveže

V prodajalnici v semeniškem poslopju nasproti sadnemu trgu

Mojim veleocenjenim kupovalcem izrekam za dosedanje zaupanje svojo zahvalo ter se priporočam osebno duhovniškimi gospodinjam z zagotovitvijo, da si bom vedno prizadevala v vsakem oziru popolnoma zadostiti. — Z velespoštovanjem

584 8-5

Jera Lipovšek.

Kašelj odpravite z uporabo slovečih

Kaiser-jevih prsnih bonbonov

kateri najbolj učinkujejo proti kašlju, hripavosti, prehlajenju in zasliženju in so najcenejši.

V zavrtkih po 20 kr. dobivajo se v lekarni VIIJ. Mayerja „pri zlatem jellenu“ v Ljubljani, Marijin trg.

Priporočen od poliklinične direktorije.

Uporablja se proti **dušljivemu kašlju, boleznim v grlu, v prsih in proti otročjim boleznim.**

Konjaka sladni izvleček

Neutrpen za prebolele.

Dobiva se v vseh boljših lekarnah in droguerijah. 590 52 2

Tovarna konjak-sladnega izvlečka v Leipniku.

Frane Ivan Kwizda.

c. in kr. avstr.-oger. in kr. rumunski dvorni založnik.

Že nad 30 let z najboljšim uspehom v rabi v mnogih dvornih hlevih, v znamenitejših zasebnih in vojaških hlevih, okrepčuje pred in ojačuje po velikih naporih, pri izpahenju, otrplosti itd. ter ojači konja za izredno težko vožnjo in tek.

Kwizdov restitucijski fluid

c. in kr. priv. voda za umivanje konj.

Steklenica velja 1 gl. 40 kr.

Glavna zaloga: Okrožna lekarna, Korneuburg p. Dunaju.

Pri nakupovanju pazi naj se na varstveno znamko ter zahteva 135 20 15

Kwizdov restitucijski fluid.

Dobiva se v vseh lekarnah in droguerijah.

Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo!

Mlatnice, vitla, trizeze, čistilne mline za žito, rezalnice za krmo, avtomatični aparati proti plesenaperi, tlačilnice za vino, tlačilnice za sadje, mline za sadje, predmete za klet, sesalnice za vse namene, kakor v obliki: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo razpoložljive v najnovjših, najboljših konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ

2/2 Praterstrasse Nr. 49.

Najkvalitetnejši pogoj! — Jamstva. — Stroji se daje na poskuse. Če se ne more zgraditi! — Predgovoralec zlaten pogoj!

272 15-16

Tovarna cerkvene oprave.

Premovana 1873, 1881.

Jožef Deiller,

tovarna cerkvene oprave in izdelovalnica paramentov,

Dunaj, VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik: Frane Brückner.

Na dogovorjena naročila se izdelujejo vsi cerkveni paramenti, kakor:

pluviali, dalmatike, velumi, stole, baldahini, bandera itd. itd., pa tudi cela mašna obleka v najpriljubljenejši obliki. 54 26-22

Cerkveni paramenti.

Primerna priložnostna darila!

Friderik Hoffmann,

urar, 447 10-7

na Dunajski cesti v Ljubljani,

priporoča svojo

zalogo vseh vrst

žepnih ur

v zlatu, srebru, tulu, jeklu in niklu

ravno tako tudi

nihalnih, stenskih in budilnih ur

in le dobre do najfinejših kakovosti po najnižjih cenah.

Specijalitete in novosti žepnih, nihalnih, stenskih in budilnih ur so vedno v zalogi.

Poprave se dobro in solidno izvršujejo.

Sel. Kneipp

Previdnost!

626 24-22

Objava.

Sladna kava, katero izdeluje tvrdka Frana Kathreinerja in naslednikov v Stadlau-Dunaju, ima zares pred drugimi izdelki merodajno prednost, da ima prav kavi podoben okus in je torej najbolje nadomestilo za zdravju škodljivo navadno kavo.

Jaz torej morem vsakemu priporočati popolnoma okusni in zdravi Kathreinerjev izdelek in opetovavno izjavljam, da sem zaradi teh prednostij dal gospodu Francu Kathreinerju pravico, pod mojim imenom svoj slad, kavo v celih zrnih, prodajati, zatorej nima nobena druga firma jedine pravice posluževati se mojega imena. S. Kneipp, kat. župnik.

Tudi kot dodatek k navadni kavi se Kathreinerjevi Kneippa sladni kavi odkazuje prvo mesto, ker ima svojstva, katerih dosedanji surogati nikogar nimajo. 21

Vzemite le bele originalne zavitke s **Kathreiner!** podobo gosp. Kneippa in z imenom

Aleksander Götzl

podobar in pozlatar

v Ljubljani, Gledališke ulice števil. 8

opozarja prečast. duhovščino in cerkvena predstojništva na svojo dobro urejeno

podobarsko in pozlatarsko delalnico

v kateri izdeluje vsa v njegovo stroko vštevajoča se dela natančno, vestno, po poslanih narisih ali lastnih načrtih po možno nizkih delu primernih cenah.

V zalogi ima vsakovrstna razpela, pripravna za misijone, procesije, šole in zasebna stanovanja.

Naročila na križeva pota izvršuje prav ukusno in lično. 114 40-40

Znižane cene!

ANDR. DRUŠKOVIC

trgovec z železino v Ljubljani, Mestni trg št. 9 in 10 prodaja kakor bi bila

„razprodaja“

vse potrebno za stavbe, kakor cement, traverze, železniške šine za oboke, kovanja za okna in vrata, lopate, krampe, štorje itd. itd., vsakovrstno kuhinjsko orodje, poljedelska orodja, posebno v veliki izbi

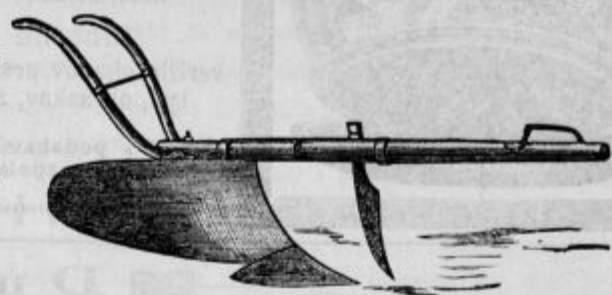
drevesa (pluge)

štedilna ognjišča in njih posamezne dele, pozlačene nagrobne križe in sploh vse v njegovo stroko spadajoče.

Posebno pa opozarjam gg. krčmarje na svojo veliko zalogo vsakovrstnih ledenic (Eiskasten) za pivo in jedila in gg. posestnike žag na izborne vodne žage in pile, za kojih jakovost se jamči.

Zunanja naročila se takoj in vestno izvrše. Kar bi ne ugajalo, se radovoljno zamenja stotako se kupljeno blago radovoljno pošilja na dom ali na napovedani kraj.

Ceniki pošiljajo se na zahtevanje brezplačno in franco. 159 40

Kovači! Tu kupujete železo najceneje, pri pošteni vagi in prijazni postrežbi. Poskusite, in se bodele prepričali!

CARBOLINEUM!

